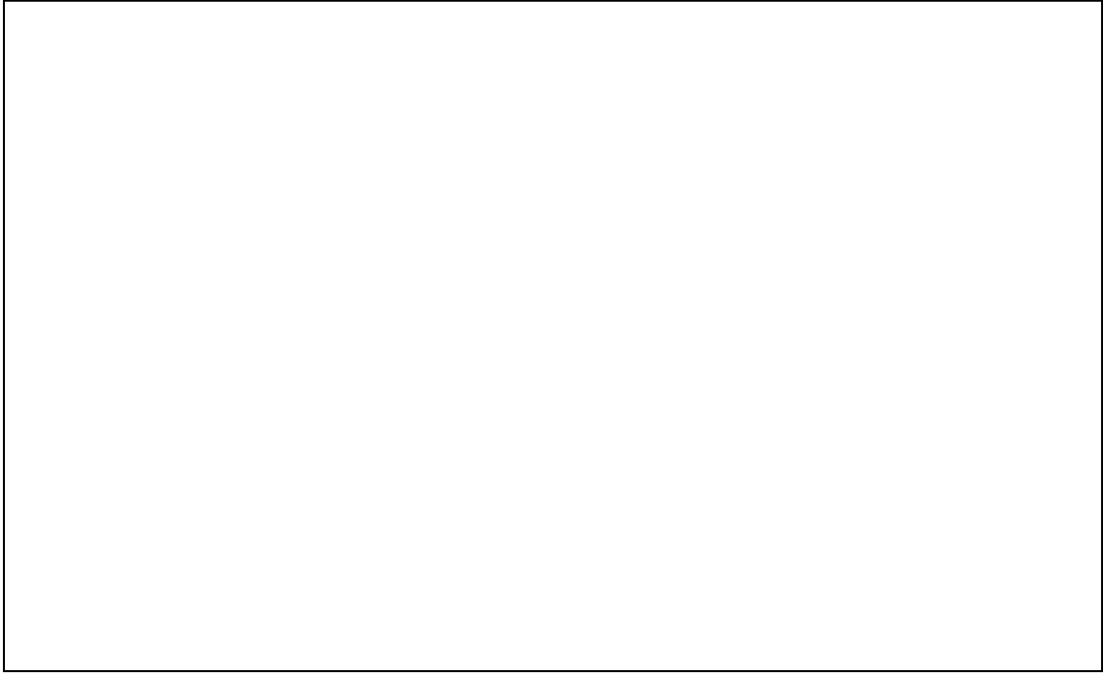

HOŞGÖRÜNÜN GÜCÜ

Bir varmış, bir yokmuş. Hiçbir şeyi olmayan bir fakir, kışın su toplamak için karlı, buzlu dağlara çıkmış. Buzda ayağı kayıp düşünce, buza sormuş:

- Ey buz, sen çok mu güçlüsün?
- Güçlü olsam, güneş beni eritebilir miydi?
- Ey güneş, güçlü müsün?
- Güçlü olsam, bulut önümü kapatabilir miydi?
- Ey bulut, güçlü müsün?
- Güçlü olsam, yağmuru bırakır mıydım?
- Ey yağmur, güçlü müsün?
- Güçlü olsam, benden izinsiz otlar biter miydi?
- Ey ot, güçlü müsün?
- Güçlü olsam, çiftçi beni biçebilir miydi?
- Ey çiftçi, güçlü müsün?
- Güçlü olsam, şapkamı fare kemirebilir miydi?
- Ey fare, güçlü müsün?
- Güçlü olsam, hanımın kedisinden kaçır mıydım?
- Ey kedi, güçlü müsün?
- Elbette güçlüyüm! Güçlü olmasam dokuz evin dokuz güğüm sütünü içip hanımın kuş tüyü yastığında yan gelip yatabilir miyim?

Öyküde başkasına hoşgörü gösteren neler varsa, uyumlu bir kompozisyon içinde onların buraya resmini yapın.